

# Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі - Отызыншы саны

Jeff Pippenger

2026-01-16

## Отызыншы сан

Мәсіхшілік орындалулардың Матай кітабындағы қатарында ақырзаман уақытының жолбелгісі, хабардың ресми түрде қалыптастырылуының жолбелгісі, 9/11 жолбелгісінің екі куәгері бар: біреуі — Лаодикеяға арналған ішкі хабардың куәгері, ал екіншісі — Исламның терроризміне қатысты сыртқы хабар. 9/11 жолбелгісінің Матайдағы он екі Мәсіхшілік орындалудың екеуі арқылы бейнеленуі орынды, өйткені 9/11 екінші періштенің хабарын қамтиды, ал онда әрдайым қосарлану болады. 2020 жылғы 18 шілдедегі өлім біз қарастырған бесінші жолбелгі болды, содан кейін 2023 жылғы шілдедегі айдаладағы дауыс алтыншы, ал 2024 жылғы қайта тірілу жетінші болды. Сегізінші Мәсіхшілік орындалу — Түн ортасындағы айқай.

## Сегізінші Мессияндық бағдаршам — Түн ортасындағы үндеу

Мұның бәрі пайғамбар арқылы айтылған сөздің орындалуы үшін болды: «Сион қызына айтыңдар: міне, сенің Патшаң саған келе жатыр, момын, есекке және есектің құлынына, құлыншаққа мініп келеді». Матай 21:4, 5.

## Болжам

Қуана шаттан, ей, Сион қызы; дауыстап жар сал, ей, Иерусалим қызы: міне, Патшаң саған келеді: Ол әділ, әрі құтқарылуға ие; момын, есекке мінген, иә, ұрғашы есектің құлынына мінген. Зәкәрия 9:9.

«Бұдан бес жүз жыл бұрын Жаратқан Ие Зәкәрия пайғамбар арқылы былай деп жариялаған еді: “Қатты қуан, ей, Сион қызы; шаттықпен дауыста, ей, Иерусалим қызы. Міне, сенің Патшаң саған келе жатыр. Ол әділ, әрі құтқарушы; кішіпейіл, есекке, есектің құлынына мініп келеді.” [Зәкәрия 9:9.] Егер шәкірттер Мәсіхтің сотталуға және өлімге бара жатқанын түсінгенде, олар бұл пайғамбарлықты орындай алмас еді.»

«Сол сияқты, Миллер мен оның серіктестері де пайғамбарлықты орындап, шабыт арқылы дүниеге берілуі алдын ала айтылған хабарды жариялады; бірақ егер олар өздерінің түңілуін көрсететін және Жаратқан Ие келмей тұрып барлық халықтарға уағыздалуы тиіс басқа бір хабарды таныстыратын пайғамбарлықтарды толық түсінген болса, олар бұл хабарды бере алмас еді. Бірінші және екінші періштелердің хабарлары дәл тиісті уақытта берілді және Құдай солар арқылы жүзеге асырмақ болған істі орындады». Ұлы күрес, 405.

Құдайдың пайғамбарлық Сөзін теріс түсіну Мәсіхтің салтанатты түрде Иерусалимге кіруінің тарихымен де, сондай-ақ 1844 жылғы Түн жарымы үндеуінің жариялануының соған

параллель тарихымен де байланысты болды. Жүз қырық төрт мыңнан «өздерінің түңілуін көрсететін пайғамбарлықтарды» түсіну талап етіледі. Аянның оныншы тарауында Жоханға оның аузында тәтті болатын шағын кітаптың хабары кейін ащыға айналатыны алдын ала айтылады.

«Біздің болашақтан қорқатын ешнәрсеміз жоқ, тек Жаратқан Иенің бізді қалай бастап келгенін және өткен тарихымыздағы Оның тәлімін ұмытып қалмасaq болғаны». Life Sketches, 196.

Өткендегі «Иеміздің жетелеуі» Өзінің өзге де қамқорлық істерінің қатарында, сандардағы қателікті Өз қолымен жапқандығымен бейнеленеді; өйткені Миллериттердің өздерінің түңілуін алдын ала түсінуі игі болмағаны сияқты, шәкірттердің де айқыштағы өз түңілуінің барлық құрамдас жақтарын түсінуі игі болмаған еді. Бірақ Түн ортасындағы айқайдың жариялану тарихы аспанға бастайтын нағыз нұрдың өзі ретінде айқындалады, әрі бұл Эллен Уайттың ең алғашқы аянында атап көрсетілген. Жүз қырық төрт мың шәкірттердің де, Миллериттердің де түңілулерін түсінуге тиіс. Сол нұрдан бас тарту — жолдан құлап түсу.

«Олардың арт жағында, жолдың басында, жарқын нұр орнатылған еді; періште маған оның “түн ортасындағы айқай” екенін айтты. Бұл нұр бүкіл жол бойына сәуле шашып, олардың сүрінбеуі үшін аяқтарына жарық беріп тұрды.

«Егер олар өздерінің көздерін дәл алдарында болып, өздерін қалаға бастап бара жатқан Исаға қадап тұрса, олар аман болатын. Бірақ көп ұзамай кейбіреулер шаршап, қаланың әлі өте алыс екенін және оған бұдан бұрын кіріп қойған боламыз деп күткендерін айтты. Сонда Иса Өзінің даңқты оң қолын көтеріп, оларды жігерлендіретін, ал Оның қолынан адвент тобын үстінен тербеле жарқыраған бір нұр шығатын, сонда олар: “Аллилуйя!” — деп айқайлайтын. Басқалары болса, артына түскен нұрдан ойланбастан бас тартып, өздерін осыншама жерге дейін бастап шыққан Құдай емес еді деп айтты. Арттарындағы нұр сөнді де, олардың аяқтарының асты қап-қара түнекке оранды, сондықтан олар сүрініп, нысананы да, Исаны да көзден таса қылып, жолдан төмендегі қараңғы да зұлым дүниеге құлап түсті». Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Сегізінші жол белгісі — Мәсіхтің Иерусалимге салтанатты кіруі арқылы бейнеленген Түн ортасындағы айқай.

«Түн ортасындағы айқай соншалықты дәлелмен таратылған жоқ, дегенмен Жазба дәлелдері айқын да бұлтартпас еді. Онымен бірге жанды қозғалысқа келтіретін бір итермелеуші күш жүрді. Ешқандай күмән де, ешқандай күмәндану да болмады. Мәсіхтің Иерусалимге салтанатты түрде кіруі кезінде мейрамды сақтау үшін елдің түкпір-түкпірінен жиналған халық Зәйтүн тауына ағылып келді, және Исаға ілесіп жүрген топқа қосылғанда, сол сәттің рухтандыруын қабыл алып, «Иеміздің атымен Келуші жарылқанған!» [Matthew 21:9.] деген дауысты күшейтуге көмектесті. Сол сияқты, Адвентист жиналыстарына ағылып келген сенбейтіндер де — кейбірі қызығушылықпен, кейбірі тек келеке ету үшін — «Міне, Күйеу жігіт келе жатыр!» деген хабармен бірге жүрген әшкерелеуші күшті сезінді». Spirit of Prophecy, volume 4, 250, 251.

Соңғы күндерде дана қыз болу үшін, пайғамбарлық қажеттілік бойынша, сол дана қыздардың түңілуге ұшырауы талап етілер еді; ал бұл, өз кезегінде, астарлы әңгіменің кідіру уақытын енгізеді. Кідіру уақытының тәжірибесінсіз сен не дана қыз емессің, не ақымақ қыз емессің.

«Матай 25-тағы он қыз туралы астарлы әңгіме де Адвентист халқтың тәжірибесін бейнелейді». Ұлы күрес, 393.

Қалай болғанда да, соңғы күндердің дана қыздары 1844 жылдың 19 сәуіріне сәйкес келетін бір түңілу тәжірибесінен өтуі тиіс, өйткені астарлы әңгіменің тәжірибесі — Жохан Аян кітабында қыздар деп айқындайтын жүз қырық төрт мыңның тәжірибесі.

Бұлар әйелдермен арамдалмағандар, өйткені олар — пәк. Бұлар Тоқты қайда барса, соның соңынан еретіндер. Бұлар адамдардың арасынан Құдай мен Тоқты үшін алғашқы өнім ретінде сатып алынғандар. Аян 14:4.

Мәсіхтің астарлы әңгімелерінің қаншасы тура әрі нақты түрде сөзбе-сөз орындалғаны деп айқын көрсетілген? Әрбір астарлы әңгіме сөзбе-сөз орындалады, бірақ он қыз туралы астарлы әңгіме өткенде де, болашақта да «сөзбе-сөз» орындалатын ретінде арнайы көрсетілген. Ол 1844 жылдан бастап Михаил орнынан тұрып, адамзатқа берілген сынақ мерзімі жабылғанға дейін осы шақтағы ақиқат болып қала беруге тиісті үшінші періштемен салыстырылады.

«Мені он қыз туралы астарлы әңгімеге жиі сілтейді: олардың бесеуі дана, ал бесеуі ақылсыз болды. Бұл астарлы әңгіме сөзбе-сөз орындалды және орындала береді, өйткені оның дәл осы уақытқа қатысты ерекше қолданылуы бар; әрі үшінші періштенің хабары сияқты, ол орындалды және уақыттың ақырына дейін осы шақтағы ақиқат болып қала береді». Review and Herald, August 19, 1890.

Уақыттың ақырына дейін он қыз туралы астарлы әңгіме — қазіргі ақиқат, ал Түн ортасындағы айқай қайтадан сөзбе-сөз орындалады.

«Зұлымдықтың, алдау мен адасудың, өлім көлеңкесінің қақ ортасында жатқан бір дүние бар,—ұйқыда, ұйқыда. Оларды ояту үшін жан азабын тартып жүргендер кімдер? Оларға қандай үн жете алады? Менің санам болашаққа ауды; сол кезде белгі беріледі. “Міне, Күйеу жігіт келе жатыр; Оны қарсы алуға шығындар.” Бірақ кейбіреулер шамдарын толықтыру үшін май алуды кешіктірген болады, сөйтіп олар тым кеш ұғынады: маймен бейнеленетін мінездің біреуден біреуге берілмейтіні анықталады». Review and Herald, February 11, 1896.

Түн ортасындағы айқай — жүз қырық төрт мыңдықтың қозғалысындағы көкжиекте көрінетін келесі межелік белгі. Сол межелік белгі жексенбілік заңнан бұрын адалдарға қарсы басталатын қудалаумен қатар жүреді. Бұл қудалау сыртқы да, ішкі де болады, ал ішкі қудалау өз ішінде бір-бірінен айқын ажыратылатын екі нышанды қамтиды. Сол нышандардың бірі — Яһуда, екіншісі — Синедрион.

## Тоғызыншы Мәсіхтік жолбелгі — 30 күміс теңгеге сатқындық

Сонда Еремия пайғамбар арқылы айтылған сөз орындалды: «Олар Израил ұлдарының бағалағанының бағасы болған отыз күміс теңгені алды; әрі оларды Жаратқан Ие маған бұйырғандай, құмырашының танабына берді». Матай 27:9, 10.

### Болжау

Сонда мен оларға былай дедім: «Егер мұны жөн көрсеңдер, ақымды беріңдер; ал егер жоқ болса, қойыңдар». Сонда олар менің ақым ретінде отыз күміс теңге өлшеп берді. Жаратқан Ие маған былай деді: «Оны құмырашыға таста; олар Мені осыншалықты жоғары бағалады ғой!» Сонда мен әлгі отыз күміс теңгені алып, Жаратқан Иенің үйінде құмырашыға тастадым. Зәкәрия 11:12, 13.

Яһуданың сатқындығы жалған дін қызметкерлерінің сатқындығын бейнелейді, өйткені 30 саны дін қызметкерлерінің жасын білдіреді. Леуіліктер де болып табылатын дін қызметкерлері Келісімнің Елшісі арқылы алтын мен күмістей тазартылып тазартылады. Яһуданың отыз күміс теңгесі жексенбілік заң кезінде жалған дін қызметкерлерінің тазартылып аластатылуын білдіреді; Яһуда айқыштан сәл ғана бұрын өлгенімен, бәрібір сол күннің өзі еді. Яһуда синедрионның нышаны емес; ол Мәсіхтің шәкірттерінің арасында болды деп саналған біреудің нышаны.

Мәсіхтің шәкірті ретінде сен Исаның майлануының шәкірті болдың. Оның шомылдыру рәсіміндегі майлану Исаның атын Иса Мәсіхке айналдырды, өйткені Мәсіх дегеніміз — майланған Кісі. Сонда Оның есімі өзгерді, өйткені Ол сол кезде көпшілікпен бір аптаға арналған келісімді растауға тиіс еді, ал келісімдік қатынастың басты нышандарының бірі — аттың өзгеруі. Иса шомылдыру рәсімінде құдіретпен майланды. Мәсіхтің шәкірті болу дегеніміз — Оның шомылдыру рәсімінің шәкірті болу деген сөз. Дәл сол шомылдыру рәсімінде Ол құдіретпен майланды. Матай 16:18-дегі Петірдің мәлімдемесі христиандық теологиялық әлемде «Christian Confession» деген атпен белгілі. Бұл — теологтар мен ғалымдар арасында талқыланатын ұлы тақырыптардың бірі. Әдетте, теологтар мен ғалымдардың талқылауы ешқандай, не бәлкім болмашы маңызы бар нәрсені ғана айқындайды, дегенмен мәселе мынада: христиандық Исаның майланған сәтінде Оның Мәсіхке айналғанын түсінеді.

Ол оларға: «Ал сендер Мені кім дейсіңдер?» — деді. Сонда Симон Петір жауап беріп: «Сен — Мәсіхсің, тірі Құдайдың Ұлысың», — деді. Матай 16:15, 16.

Петірдің бастапқы есімі дәл сол ақиқатты білдіреді, өйткені Симон Баржона «көгершіннің хабарын еститін адам» дегенді білдіреді, ал бұл Оның шомылдыру рәсімінің хабары еді. Оның шомылдыру рәсімі 9/11-ге сәйкес келеді, ал Яһуда 9/11-ді белгілі бір уақытта түсінетінін жариялаған, бірақ жол бойында өз бағдарын жоғалтатындарды бейнелейді. Яһуда Синедрионның нышаны емес, өйткені олар Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуін бейнелейді. Яһуда Синедрион үшін куәлік берді, бірақ Синедрионның бүлігінің нышаны Яһуданың бүлігінен өзгеше. Синедрионның бүлігі келесі түсте көрсетілген.

«Мен жазбаларымды жинап алдым да, жолға шықтық. Жолай Оранжда екі жиналыс өткіздік, және қауымның содан пайда тауып, жігерленгеніне дәлеліміз болды. Өзіміз де Жаратқан Иенің Рухы арқылы сергітілдік. Сол түні мен түс көрдім: мен Батл-Крикте екенмін, есіктің бүйіріндегі шыныдан сыртқа қарап тұр екенмін де, үйге қарай екі-екіден сап түзеп келе жатқан бір топты көрдім. Олардың түрі қатал да, нық еді. Мен оларды жақсы таныдым да, оларды қарсы алу үшін қонақ бөлменің есігін ашуға бұрылдым, бірақ тағы бір рет қарап алуды ойладым. Көрініс өзгеріп кеткен екен. Енді әлгі топ католиктік шеру кейпінде көрінді. Біреуі қолында айқыш ұстапты, тағы бірі қамыс ұстапты. Олар жақындап келгенде, қолында қамысы бары үйді айнала шеңбер жасап жүріп, үш рет былай деді: “Бұл үй тыйым салынған. Мүлік тәркіленуге тиіс. Олар біздің қасиетті орденімізге қарсы сөйлеген”. Мені үрей билеп, мен үйдің ішін кесіп өтіп, солтүстік есіктен сыртқа жүгіріп шықтым да, өзімді бір топ адамның арасында көрдім; олардың кейбірін танитынмын, бірақ әшкереленіп қаламын ба деп қорқып, оларға бір ауыз сөз айтуға да батылым бармады. Қайда бұрылсам да, ынтық, сұқтанғыш көздерге кезікпей, жылап, дұға ете алатын оңаша бір жер іздеуге тырыстым. Мен қайта-қайта: “Осыны тек түсіне алсам ғой! Олар маған не айтқанымды немесе не істегенімді айтса ғой!” — деп қайталай бердім.»

«Мүлкіміздің тәркіленіп жатқанын көргенімде, мен көп жылап, көп дұға еттім. Айналамдағылардың жүзқарастарынан маған деген жанашырлықты не аяушылықты аңғаруға тырыстым, әрі егер басқалар байқап қояды деп қорықпағанда, менімен сөйлесіп, мені жұбатар еді деп ойлаған бірнеше адамның жүзін қадағаладым. Топтың арасынан сытылып шығуға бір рет әрекет жасадым, бірақ өзімнің бақылауда екенімді көріп, ниетімді жасырып қойдым. Дауыстап жылай бастадым да: “Тек маған не істегенімді немесе не айтқанымды айтса ғой!” — дедім. Күйеуім, сол бөлмедегі төсекте ұйықтап жатқан еді, менің дауыстап жылағанымды естіп, мені оятты. Жастығым көз жасыма малшынып қалыпты, ал жанымды ауыр мұң басып тұрды». Testimonies, volume 1, 577, 578.

Пайғамбарлар өздері өмір сүрген күндерден гөрі соңғы күндер туралы көбірек сөйлейді деген қағиданы қолдану Жетінші күн адвентистері шіркеуінің жетекшілері үшін аса салмақты бір сұрақты көтереді. Уайт қарындас өз «жазбаларын» «жинастырып алып», Бэтл-Крикке қайту сапарын бастады. Ол кезде Бэтл-Крик, бүгінгі Такома-Парк қандай болса, не Мәсіхтің күндерінде Иерусалим қандай болса, істің жүрегі сондай еді. Ол өз жазбаларына қатысты басынан өткізіп жүрген күресті баяндап бергеннен кейін, сапарға арнап жазбаларын жинастырып алды. Оның түсінің мәнмәтіні оның жазбалары туралы. Бұл күрес Райт қаласында болды.

«Райтта болған кезімізде мен №11-ге арналған қолжазбамды баспа кеңсесіне жіберген едік, әрі жиналыстан тыс әрбір дерлік сәтте №12-ге арналған материалды қағазға түсіріп, денсаулығым түзеле бастаған еді. Райттағы қауым үшін еңбек еткен кезімде тәндік те, ақыл-ойлық та күш-қуатым қатты титықтатылды. Мен тынығуым керек екенін сезіндім, бірақ жеңілдік табар ешбір мүмкіндікті көре алмадым. Мен халыққа аптасына бірнеше рет уағыз айтып, жеке куәліктердің көптеген беттерін жазып жүрдім. Жандардың ауыртпалығы менің үстімде болды, әрі сезінген жауапкершіліктерім

соншалықты зор еді, түн сайын небәрі бірнеше сағат қана ұйықтай алатынымын.»

«Осылай сөйлеп те, жазып та еңбек етіп жүргенімде, маған Батл-Криктен жігерді құм қылатын сипаттағы хаттар келді. Оларды оқығанымда, жанымды сөзбен жеткізуге келмейтін күйзеліс билеп, ол ақыл-ой азабына ұласып, аз ғана уақытқа тіршілік қуаттарымды жансыздандырғандай болды. Үш түн бойы мен мүлде дерлік ұйықтамадым. Ойым мазасызданып, санам сан-саққа жүгірді. Күйеуімнен де, бірге тұрған, жанашырлық танытқан отбасынан да өз сезімдерімді қолымнан келгенше жасырып жүрдім. Таңертеңгі және кешкі ғибадатта сол отбасымен бірге болып, өз жүгімді ұлы Жүк Көтерушінің мойнына артпақ болғанымда, менің еңбегімді де, жан дүниемнің ауыртпалығын да ешкім білген жоқ. Бірақ менің жалбарынуларым азаптан мыжылған жүректен шықты, ал дұғаларым тізгіндеуге келмейтін қайғының салдарынан үзік-үзік, байланыссыз болды. Қан миыма шауып, мені жиі теңселтіп, құлай жаздататын. Мұрнымнан қан жиі кететін, әсіресе жазуға күш салғаннан кейін. Мен жазуымды доғаруға мәжбүр болдым, бірақ өзгелер үшін айтар куәліктерім бар екенін, алайда оларды өздеріне жеткізе алмай жүргенімді сезінгендіктен, үстімдегі уайым мен жауапкершілік жүгін сілкіп тастай алмадым.»

«Маған тағы бір хат келіп түсті; онда № 11-дің жариялануын мен Денсаулық институтына қатысты өзіме көрсетілгендерді жазып шыққанға дейін кейінге қалдырған дұрыс деп есептелгені хабарланды, өйткені сол істі басқарушылар қаражатқа аса зәру болып, бауырластарды қозғау үшін менің куәлігімнің ықпалына мұқтаж еді. Сонда мен Институт жөнінде өзіме көрсетілгендердің бір бөлігін жазып шықтым, бірақ миға қанның қатты тебуінен бүкіл тақырыпты толық баяндай алмадым. Егер № 12 осыншалық ұзақ кешігетінін білген болсам, № 11-де қамтылған мәселенің сол бөлігін ешбір жағдайда жібермес едім. Бірнеше күн тыныққаннан кейін жазуды қайта жалғастыра аламын деп ойладым. Бірақ зор қайғыме қарай, миымның күйі жазуды мен үшін мүмкін емес ететінін аңғардым. Жалпыға арналған болсын, жеке адамға арналған болсын, куәліктер жазу туралы ойдан бас тартылды, әрі мен оларды жаза алмағандықтан, үздіксіз күйзеліс үстінде болдым.»

«Осы жағдайлар барысында біз Батл-Крикке қайтып оралып, жолдар лайсан, бүлініп жатқан күйде сонда қаламыз, ал мен сол жерде № 12-ні аяқтаймын деп шешілді. Күйеуім Батл-Криктегі бауырластарын көріп, олармен сөйлесуді және Құдайдың өзі үшін істеп жатқан ісіне олармен бірге қуаныш студі қатты қалады. Мен жазбаларымды жинастырып алдым да, сапарымызға шықтық. ...» Testimonies, volume 1, 576, 577.

Соңғы күндерде, Батл-Крик және өзі «жақсы таныған» адамдар арқылы бейнеленген Жетінші күн адвентистері шіркеуінің басшылығы католиктік шеру түріне енді. Жетінші күн адвентистері шіркеуінің басшылығы католиктік шеру түріне айналды. Түсте олар «екеу-екеуден» келді: бірінде қамыс, екіншісінде айқыш болды. Олар үйді айнала шеңбер сызып, үш рет: «Бұл үйге тыйым салынған. Мүлік тәркіленуге тиіс. Олар біздің қасиетті орденімізге қарсы сөйледі»,— деп жариялады. Батл-Криктің католик басшылары «тәркілеген» «үйдегі» «мүлік» не? Католик шіркеуінің қандай «қасиетті орденіне» «қарсы сөйленді»?

Сұрақты бұдан да турарақ былай қоюға болар еді: «инквизицияда католицизмнің қай ордені алға шықты?» Инквизиция иезуиттер тарих сахнасына шыққанға дейін доминикандықтар орденінен басталды, бірақ олар араласқаннан кейін қатыгездік пен қантөгісті ту еткен орденге солар айналды.

«Бүкіл христиан әлемінде протестантизмге айбарлы жаулар қауіп төндірді. Реформацияның алғашқы жеңістері өткен соң, Рим оны жоюға үміттеніп, жаңа күштерді жұмылдырды. Осы кезде иезуиттер ордені құрылды; ол папалықтың барлық жақтастарының ішіндегі ең қатыгез, ар-ұяттан безген әрі ең қуаттысы еді. Жерлік байланыстар мен адамдық мүдделерден қол үзген, табиғи сүйіспеншіліктің талаптарына өлі, ақыл мен ар-ожданмен мүлде тұншықтырған олар өз орденінің ережесінен өзге ешбір заңды, оның мүддесінен өзге ешбір байланысты, оның билігін кеңейтуден өзге ешбір борышты білмеді. Мәсіхтің Ізгі хабары өз жақтастарына қауіпке қарсы тұрып, азапқа төзуге, суықтан, аштықтан, ауыр еңбек пен кедейліктен қаймықпауға, азап құралының, зынданның және отқа өртелетін діңгектің алдында да ақиқат туын жоғары ұстауға күш берген еді. Осы күштерге қарсы күресу үшін иезуитизм өз ізбасарларына сондай бір елірме рух дарытты, соның арқасында олар да сондай қауіптерге төзе алып, ақиқаттың күшіне қарсы алдаудың барлық қаруын қолданды. Олардың істеуге батпайтын тым зор қылмысы, қолдануға арланатын тым төмен аяласы, жамылуға шамасы келмейтін тым қиын бүркеншігі болған жоқ. Мәңгілік кедейлік пен кішіпейілділікке ант берген бола тұра, олардың әдейі көздеген мақсаты — байлық пен билікке жету, протестантизмді құлатуға бар күшін арнау және папалық үстемдікті қайта орнату еді.»

«Өз ордендерінің мүшелері ретінде көрінгенде, олар киелілік кейпін киіп, түрмелер мен ауруханаларды аралап, науқастар мен кедейлерге қызмет етіп, дүниеден безгендерін мәлімдеп, игілік жасап жүрген Исаның қасиетті атын алып жүрді. Бірақ осы мінсіз сыртқы көріністің астарында көбіне ең қылмысты да ең ажалды мақсаттар жасырын жататын. Орденнің негізгі қағидаларының бірі — мақсат құралды ақтайды деген ұстаным еді. Осы ережеге сай, өтірік, ұрлық, жалған куәлік, қастандық — шіркеудің мүддесіне қызмет еткен жағдайда — кешірімді ғана емес, мақтауға лайық деп саналды. Өртүрлі бүркенішпен иезуиттер мемлекеттік қызметтерге жол тауып кіріп, патшалардың кеңесшілері дәрежесіне дейін көтеріліп, халықтардың саясатын қалыптастырды. Олар қожайындарының үстінен тыңшылық жасау үшін қызметшіге айналды. Олар әміршілер мен ақсүйектердің ұлдары үшін колледждер, ал қарапайым халық үшін мектептер ашты; сөйтіп протестант ата-аналардың балалары папалық ғұрыптарды ұстануға тартылды. Римдік ғибадаттың бүкіл сыртқы салтанаты мен айшық-көркі сананы шатастыруға, қиялды таңдандырып, баурап алуға жұмсалды, сөйтіп әкелер маңдай тері мен қан төгіп қол жеткізген бостандықты ұлдары сатып кетті. Иезуиттер Еуропаға тез жайылып кетті, әрі олар барған қай жерде де папалықтың қайта жандануы ілесе жүрді.»

Оларға зор өкілет беру үшін инквизицияны қайта қалпына келтіретін папалық булла шығарылды. Тіпті католик елдерінің өзінде-ақ ол жалпыға бірдей жиренішпен қабылданғанына қарамастан, бұл сұм трибунал папашыл билеушілер тарапынан қайтадан орнатылды да, күн жарығына төзгісіз жәндікшілік жауыздықтар оның құпия зындандарында тағы да қайталанды. Көптеген елдерде ұлттың нағыз қаймағы

болған, ең таза да ең текті, аса зерделі әрі жоғары білімді, тақуа да адал бағушылар, еңбекқор әрі отаншыл азаматтар, көрнекті ғалымдар, дарынды суретшілер, шебер колөнершілер — мындаған, он мындаған адамдар — өлтірілді немесе өзге елдерге қашуға мәжбүр болды.

«Рим Реформацияның нұрын өшіру, адамдардан Киелі кітапты алыстату және Қараңғы ғасырлардың надандығы мен ырымшылдығын қайта орнату үшін осындай құралдарды іске қосты. Бірақ Құдайдың батасы және Оның Лютердің ісін жалғастыру үшін көтерген сол асыл ерлерінің еңбегі арқылы протестантизм күйретілген жоқ. Ол өз күшін әміршілердің ілтипатынан да, қаруынан да алған жоқ. Ең шағын елдер, ең кішіпейіл әрі ең әлсіз халықтар оның тіректеріне айналды. Бұл — өз құритылуын ойлаған құдіретті жаулардың ортасындағы шағын Женева еді; бұл — солтүстіктегі теңіздің құмқайырларындағы Голландия еді, ол сол кезде патшалықтардың ішіндегі ең ұлысы әрі ең байы болған Испанияның озбырлығына қарсы күресті; бұл — Реформация үшін жеңістерге жеткен қуаң, бедеу Швеция еді». «Ұлы күрес», 234, 235-66.

Католик шіркеуі өздерінің пұтқа табынушылық дәстүрлері мен әдет-ғұрыптарын Құдай Сөзінен жоғары қоямыз деп мәлімдеу арқылы, Киелі кітапты адамдардан жасыру үшін қолдарынан келгеннің бәрін істеді. Лаодикеялық Адвентизмнің жетекшілері қарсы пікір айтушыларды Эллен Уайттың жазбаларына байланысты сотқа тартпайды, бірақ өздерін Батл-Криктің жетекшілеріміз деп жариялайтын католиктер тартатын болады.

Католицизмдегі аңның болмысының ең өзекті мәні — діни мақсаттарды жүзеге асыру үшін зайырлы билікті қолдану. Адвентизм өз мекемелерін басқару үшін заңдық зайырлы билікке жүгінген кезде, олардың «қасиетті тәртібінің» жемістері көрінеді.

Испандық инквизицияның *auto-da-fé* (сенім ісі) рәсімдерінің контекстінде қамыс пен айқыш Мәсіхтің айқышқа шегеленуімен байланысты символдық элементтер ретінде көрінеді. Қамыс Исаның тікен тәж кигізілуі кезінде қолына ұстатылған келеке тәжтаяғына нұсқайды; оны римдік сарбаздар Оны ұру үшін қолданған, бұл келемежді, азапты және қорлықты білдіреді.

Айқыш *auto-da-fé* шеруінде айрықша орын алады. Жасыл айқыш (көбіне қара креппен жабылған) Инквизицияның нышаны ретінде қызмет етіп, бір күн бұрын өткізілетін бөлек дайындық шеруінде алып жүрілетін және рәсім барысында көрсетілетін. Ол трибуналдың билігін бейнелейтін.

Мүлікті тәркілеу деп сотталған адамның меншігін тартып алуды (секвестрлеуді немесе тәркілеуді) айтады; бұл инквизицияның трибуналды қаржыландыру және ересілікті жазалау үшін қолданған кең таралған жазаларының бірі болды. Бұл *auto-da-fé* үкімдерінде көпшілік алдында жария етіліп, жұртшылық алдындағы қорлауды және сақтандыруды айрықша атап көрсетті.

Эллен Г. Уайттың жазбалары оның жазбаларын тыйым салу арқылы жүзімдіктің шырқалып жатқан әнін өшіруге ұмтылатын басшылықты анық та түпкілікті түрде айыптайды; алайда бұл — олардың жексенбілік заң кезінде өз мінез-құлықтарын ашық түрде танытуларының



дәл алдындағы қасиетсіз тәртіптің соңғы әрекеті. «Католиктік шеру» күнге тағзым еткен жиырма бес ежелгі адаммен сәйкестенеді. Келесі төрт абзацта бірінші абзац «соңғы күндердегі» «Құдайдың атын ұстанатын халқын» алға тартады. Бұл үзінді соңғы күндерде Жетінші күн адвентистерінің қызметкерлері «шіркеулерде және ашық аспан астындағы үлкен жиналыстарда» «халыққа аптаның бірінші күнін сақтаудың қажеттілігін» міндеттей отырып насихаттайтынын анық үйретеді.

«Жаратқан Ие осы соңғы күндерде Өзін мойындайтын халқымен дауы бар. Осы дауда жауапты орындардағы адамдар Нехемия ұстанған жолға тікелей қарама-қарсы бағыт ұстайтын болады. Олар сенбі күнін өздері елемей, менсінбей қана қоймай, оны әдет-ғұрып пен дәстүрдің үйіндісінің астына көміп, өзгелерден де жасырмақ болады. Шіркеулерде және ашық аспан астындағы үлкен жиындарда қызметшілер халыққа аптаның бірінші күнін сақтау қажеттігін табанды түрде уағыздайтын болады. Теңізде де, құрлықта да апаттар болады; әрі бұл апаттар үдей түседі, бір қасірет екіншісінің соңынан іле-шала келетін болады; ал ар-ұжданына сай сенбі күнін сақтайтын шағын топ жексенбіні елемегендері үшін дүниеге Құдайдың қаһарын түсіріп отырғандар ретінде нұсқалып көрсетілетін болады».

Бұл мәтін Жетінші күн адвентистерін жексенбіні сақтауды қолдайтын «Құдайдың атын ғана ұстанушы халқы» ретінде айқын таныстырады, сондай-ақ олардың «ар-ұжданы бойынша сенбіні сақтаушылардың шағын тобын» да нұсқап көрсететінін білдіреді. Келесі абзацта ол өткен дәуірлердегі кудалаудың қайталанатынын ерекше атап көрсетеді. Алдыңғы абзац оның Құдайдың атын ғана ұстанушы халқын, өзі ар-ұжданы бойынша сенбіні сақтаушылар деп атайтындармен қарама-қарсы қойып айқындауымен аяқталған болатын. Содан кейін ол өткен тарихтарды сөз етіп, сол тарихтардың ақырғы күндері қайталанатынын ескертеді. Ол мұны өте анық айтады.

«Шайтан дүниені тұтқынға түсіруі үшін осы жалғандықты тықпалайды. Адамдарды адасушылықтарды қабылдауға мәжбүрлеу — оның жоспары. Ол барлық жалған діндерді таратуға белсене қатысады және қате ілімдерді күштеп орнықтыру жолындағы әрекеттерінде еш нәрседен тайынбайды. Діни құлшыныс жамылғысының астында, оның рухының ықпалындағы адамдар өз қандастарына арнап ең қатыгез азаптау түрлерін ойлап шығарды және оларға ең сұмдық қасіреттерді тартқызды. Шайтан мен оның нөкерлерінің рухы әлі де сол күйінде; өткеннің тарихы біздің күнімізде қайталанады.

«Өз ойы мен еркін жамандық жасауға бағыштаған адамдар бар; жүректерінің қараңғы түкпірлерінде олар қандай қылмыстар жасайтындарын шешіп қойған. Бұл адамдар өздерін өздері алдайды. Олар Құдайдың ұлы әділдік заңын теріске шығарып, оның орнына өз өлшемін орнатқан, әрі өздерін сол өлшеммен салыстырып, өздерін қасиетті деп жариялайды. Жаратқан Ие олардың жүректерінде не бар екенін ашып көрсетуіне, өздерін билеп тұрған қожайынның рухын іс жүзінде танытуына жол береді. Ол олардың Өз заңының талаптарына адал болғандарға жасаған қарым-қатынасы арқылы сол заңға деген өшпенділіктерін көрсетуіне мүмкіндік береді. Оларды Мәсіхті айқышқа шегелеген тобырды айдап салған сол діни ессіздік рухы әрекетке келтіреді; шіркеу мен мемлекет сол бір бұзылған үйлесімде бірігеді.»

«Бүгінгі қауым Құдайдың өсиеттерін өз дәстүрлері үшін ысырып тастаған ежелгі яһудилердің ізімен жүрді. Ол жарлықты өзгертті, мәңгілік келісімді бұзды, енді, сол кездегідей, соның нәтижесі — тәкаппарлық, сенімсіздік және опасыздық. Оның шынайы жағдайы Мұсаның жырындағы мына сөздермен бейнеленген: “Олар өздерін арамдады, олардың дағы Оның балаларының дағы емес; олар — бұзық әрі қыңыр ұрпақ. Ей, ақымақ та ақылсыз халық, Жаратқан Иеге осылайша қайтарып жасайсындар ма? Сені сатып алған Әкең — Сол емес пе? Сені жаратқан да, нығайтқан да Сол емес пе?”»  
Review and Herald, 1884 жылғы 18 наурыз.

Пайғамбарлық Рухында Құдайдың адалдарына соңғы күндерде жасалатын кудалауды айқындайтын үзінділер бірінен соң бірі кездеседі, әрі ол атап көрсетіп отырған «бүгінгі қауым» жалпы христиандық емес, қайта өзі қайта-қайта яһуди қауымымен бейнеленген деп көрсететін қауымның өзі. Оның жазбаларындағы сол айқын үзінділер — оның түсі дәлме-дәл көрсеткеніндей, Жетінші күн адвентистері қауымын Уайт қарындастың жазбаларына шектеу қоюға әрекеттендіретін түрткі. Оның жазбаларына қарсы олардың іс-әрекеттері — католицизмнің қасиетті тәртібіне айналып кеткен Батл-Криктің жетекшілері тыйым салуға тиіс оның үйінің көзге анық көрінетін игіліктері еді. Оның жазбаларына жасалған олардың шабуылы сондай-ақ Еремияның жазбаларына жасалған шабуыл арқылы да бейнеленген. Эллен Уайттың түсі — Еремияның жазбаларының өртелгеніне қатысты екінші куә.

Лаодикиялық адвентизмнің үшінші ұрпағында ымыраға келу басым тақырып болды. Үшінші ұрпақ Пергам шіркеуімен бейнеленеді. 1919 жылы У. У. Прескоттың «The Doctrine of Christ» атты кітабының жарық көруінен бастап, 1957 жылы «Questions on Doctrine» кітабының жариялануына дейінгі аралық альфа-басылыммен белгіленіп, омега-басылыммен аяқталатын өтпелі кезеңді айқындайды. Алғашқы кітап У. У. Прескоттың Яһуда руының Арыстанын қабылдамай, оның орнына Мәсіх туралы жолдан тайған протестанттық көзқарасты қабылдағанын білдірді. Орнымен «The Doctrine of Christ» деп аталған Прескоттың кітабы миллериттік пайғамбарлық хабардың ішін қуыстап, католицизм мен жолдан тайған протестантизм табынатын Иса туралы бос анықтаманы ғана қалдырды. Сол ұрпақтағы соңғы кітап Құдай заңын, Оның әділдігі мен рақымын жоятын қасиеттелу мен ақталу ұғымын айқындайды. Ежелгі Израилге Құдай заңының сақтаушылары болу жауапкершілігі берілген еді, ал адвентизм тек Құдай заңының ғана емес, сондай-ақ Оның пайғамбарлық Сөзінің де сақтаушылары болуға тиіс еді. 1919 жылы Құдайдың пайғамбарлық Сөзін қорғауды теріске шығарған кітап жарық көрді; бұл Лаодикиялық адвентизмнің үшінші ұрпағының басталуын белгіледі, ал ол Құдай заңын теріске шығаратын кітаппен аяқталды.

«Егер жүректің қасарысуына ерік беріп, тәкаппарлық пен өзін-өзі ақтаудың салдарынан өз қателіктеріңізді мойындамасаңыздар, онда Шайтанның азғыруларына тәуелді күйде қаласыздар. Егер Жаратқан Ие сіздердің қателіктеріңізді әшкерелеген кезде тәубеге келмесеңіздер әрі мойындау жасамасаңыздар, Оның қамқорлықпен жүргізетін істері сіздерді сол жолмен қайта-қайта өткізетін болады. Сіздерге сондай сипаттағы қателіктерді тағы да жасауға жол беріледі, даналықтан айырылып қала бересіздер де,

күнәні әділдік, ал әділдікті күнә деп атайтын боласыздар. Осы соңғы күндерде үстемдік ететін алдаулардың көптігі сіздерді қоршап алады, және жетекшілеріңізді ауыстырып, мұны істегендеріңізді өздеріңіз де білмей қаласыздар». Review and Herald, December 16, 1890.

Үшінші қауым — Пергам — Фиатирге, яғни папалық қауымға, төртінші ұрпаққа алып келді; сол кезде жиырма бес адам Фиатирдің билігінің нышанына тағзым етеді.

«Ерте отаршылдар қабылдаған — тек қауым мүшелеріне ғана дауыс беруге немесе азаматтық үкіметте қызмет атқаруға рұқсат ету туралы — ереже аса зиянды салдарға алып келді. Бұл шара мемлекеттің тазалығын сақтаудың құралы ретінде қабылданған еді, бірақ оның нәтижесі қауымның азғындауына әкелді. Дауыс беру құқығы мен лауазым иеленудің шарты дінді ұстанатынын жариялау болғандықтан, жүрек өзгерісін бастан кешірместен, тек дүниелік саясаттың түрткілерімен ғана қозғалған көп адам қауымға қосылды. Осылайша қауымдардың елеулі бөлігі қайта туылмаған адамдардан құралатын болды; тіпті қызметте де ілімдегі адасуларды ұстанғандар ғана емес, Киелі Рухтың жаңартушы күшін білмейтіндер де болды. Осылайша тағы да, Константин заманынан бастап бүгінгі күнге дейін қауым тарихында сан рет көрінгендей, мемлекеттің көмегімен қауымды нығайтуға тырысудың, «Менің Патшалығым осы дүниеден емес» деп жариялаған Тұлғаның Ізгі хабарына тірек болу үшін зайырлы билікке жүгінудің жаман салдары дәлелденді. Жохан 18:36. Қауым мен мемлекеттің одағы, дәрежесі қаншалықты шамалы болып көрінбесін, дүниені қауымға жақындатқандай әсер қалдыруы мүмкін, бірақ шын мәнінде ол қауымды дүниеге жақындатады ғана». Ұлы күрес, 297.

«Шіркеудің мемлекетпен одағы, оның дәрежесі қаншалықты болмашы болса да, дүниені шіркеуге жақындататындай болып көрінуі мүмкін, алайда іс жүзінде ол шіркеуді дүниеге жақындатады ғана». 1977 жылғы 18 мамырда Берт Б. Бич (шіркеудің Солтүстік Еуропа—Батыс Африка дивизионының директоры және шіркеуаралық қатынастарға қатысқан) Римдегі топтық қабылдау барысында антихрист, Рим Папасы Павел VI-ға алтынмен қапталған медальон табыс етті. Бұл Дүниежүзілік конфессиялық отбасылар хатшылары конференциясының кездесуінің бір бөлігі еді. Бұл оқиға Adventist Review журналында (1977 жылғы 11 тамыз) хабарланды және Religious News Service тарапынан ресми SDA өкілінің Понтификпен алғаш рет кездесуі ретінде атап өтілді.

«Жазбалардан бір нәрсені алып тастайтындарға да, оған бір нәрсені қосатындарға да Жаратқан Ие қарғыс жариялады. Ұлы «МЕН БАРМЫН» сенім мен ілімнің өлшемінен кұрауы тиіс екенін Өзі белгілеп қойды, әрі Киелі кітаптың әрбір шаңырақтың кітабы болуын қалады. Құдай сөзіне берік ұстанатын шіркеу Римнен ымырасыз түрде бөлінген. Протестанттар бір кезде осы ұлы азғындық шіркеуінен осылайша бөлектенген еді, бірақ олар оған барған сайын жақындай түсті және әлі де Рим шіркеуімен татуласу жолында келе жатыр. Рим ешқашан өзгермейді. Оның принциптері титтей де өзгерген жоқ. Ол өзі мен протестанттардың арасындағы алшақтықты азайтқан жоқ; ілгері қадамдардың бәрін солар жасады. Бірақ бұл бүгінгі протестантизм туралы нені білдіреді? Адамдарды кәпірлікке жақындататын нәрсе — Киелі кітап ақиқатын теріске шығару. Өзі мен

папалықтың арасындағы қашықтықты қысқартатын — кері кеткен шіркеу.»

«Лютер, Крэнмер, Ридли, Хупер секілді жандар және шындық үшін азап шеккен мыңдаған асыл ерлер — міне, нағыз протестанттар солар. Олар ақиқаттың адал күзетшілері ретінде тұрып, протестантизмнің римшілдікпен бірігуге қабілетсіз екенін, қайта Папалықтың принциптерінен шығыс батыстан қаншалықты алыс болса, соншалықты алшақ тұруға тиіс екенін жариялады. Мұндай ақиқат жақтаушылары “күнә адамы”-мен Мәсіх пен Оның елшілері қаншалықты үйлесе алмаса, дәл солай еш үйлесе алмас еді. Бұрынғы дәуірлерде әділдер Риммен байланыс орнатудың мүмкін емес екенін сезінді, әрі осы адасу жүйесіне қарсы тұрғандары мал-мүлкі мен өміріне қатер төндірсе де, олар бөлектену ұстанымын сақтауға батылдық танытып, ерлікпен шындық үшін күресті. Киелі кітап ақиқаты олар үшін байлықтан, абыройдан, тіпті өмірдің өзінен де қымбат еді. Олар шындықтың ырымшылдық пен жалған софистиканың үйіндісінің астында көміліп жатқанына төзе алмады. Олар Құдай Сөзін қолдарына алып, халықтың алдында ақиқаттың туын көтерді де, Киелі кітапты ынтамен зерттеу арқылы Құдайдың Өздеріне ашқанын батыл түрде жариялады. Олар Құдайға адалдығы үшін ең қатыгез өлімдермен өлді, бірақ өз қандарымен біз үшін бостандықтар мен артықшылықтарды сатып әперді; ал өзін протестантпыз деп атайтындардың көбі соларды зұлымдықтың билігіне оп-оңай бере салуда. Бірақ біз осындай қымбат бағамен сатып алынған артықшылықтарды бере салмақпыз ба? Көктегі Құдайға қорлық көрсетіп, Ол бізді римдік езгіден азат еткеннен кейін, өзімізді тағы да осы антихристиандық биліктің құлдығына тапсырмақпыз ба? Діни бостандығымыздан, Құдайға өз ар-ожданымыздың нұсқауы бойынша құлшылық ету құқығымыздан айрылуға қол қойып, азғындағанымызды дәлелдемекпіз бе?»

«Таулар мен аңғарларда жаңғырып естілген, Еуропаны жер сілкінісіндей дүр сілкіндірген Лютердің даусы Исаның асыл елшілерінің бір жасағын алға шығарды, әрі олар жақтаған ақиқат от шоғырымен де, азаптаулармен де, зындандармен де, өліммен де тұншықтырыла алмады; және шейіттердің сол асыл жасағының дауыстары бізге әлі де Рим билігінің соңғы күндерге алдын ала айтылған діннен безушілік екенін, Пауыл өз заманында-ақ әрекет ете бастағанын көрген заңсыздық құпиясы екенін айтып тұр. Рим католицизмі тез арада ықпалын күшейтіп келеді. Папалық күшею үстінде, ал ақиқатты естуден құлақтарын бұрып әкеткендер оның алдамшы аңыздарына құлақ асып отыр. Папалық ғибадатханалар, папалық колледждер, монах әйелдер монастырьлары мен монахтар монастырьлары көбейіп келеді, ал протестанттық әлем ұйқыда жатқандай көрінеді. Протестанттар өздерін дүниеден ерекшелеп тұрған айырым белгіден айырылып барады, әрі өздері мен Рим билігінің арасындағы қашықтықты қысқартып келеді. Олар ақиқатты естуден құлақтарын бұрып әкетті; Құдай олардың жолына түсірген нұрды қабылдауға ықылассыз болды, сондықтан қараңғылыққа кетіп барады. Олар римшілдер мен соларға ниеттес болғандар тарапынан өткендегі қатыгез қудалаудың қайта жаңғыруы болады деген ойды менсінбей сөйлейді. Олар Құдай Сөзінің мұндай жаңғыруды толықтай алдын ала айтатынын мойындамайды және соңғы күндері Құдай халқы қудалауға ұшырайтынын құптағысы келмейді, дегенмен Киелі кітапта: ‘The dragon was wroth with the woman, and went to make war with the remnant of her seed, which keep the commandments of God, and have the testimony of Jesus Christ,’ —

деп айтылған.»

«Папалық — адам табиғатының діні, әрі адамзаттың қалың көпшілігі оларға күнә жасауға мүмкіндік беретін, сонымен бірге оның салдарынан азат ететін ілімді сүйеді. Адамдарға діннің қандай да бір түрі қажет, ал адам айланымен жасалған, бірақ сонымен қатар Құдайлық билікке ие екенін талап ететін бұл дін тәндік санаға сай келеді. Өздерін дана әрі парасатты санайтын адамдар әділдіктің өлшемі — Он өсиеттен — тәкаппарлықпен теріс бұрылады да, Құдайдың жолдарын зерттеуді өз қадір-қасиеттерімен үйлеседі деп есептемейді. Сондықтан олар жалған жолдарға, тыйым салынған соқпақтарға түседі, Иса Мәсіхтің үлгісімен емес, папаның үлгісімен өз-өзіне жеткілікті, паңданған күйге енеді. Оларға руханилық пен өзінен бас тартуды ең аз талап ететін діннің түрі қажет, ал қасиеттелмеген адамдық даналық оларды папалықтан жиренуге жетелемейтіндіктен, олар оның тәртіптері мен ілімдеріне табиғи түрде тартылады. Олар Жаратқан Иенің жолдарымен жүргілері келмейді. Құдайды Оның сөзі туралы саналы біліммен, дұға етіп әрі кішіпейілдікпен іздеуге олар өздерін тым ағартылған санайды. Жаратқан Иенің жолдарын тануға құлықсыз болғандықтан, олардың ақыл-ойы азғыруларға толық ашық, өтірікті қабылдауға да, оған сенуге де әбден дайын. Олар өздеріне шындық ретінде ең орынсыз, ең үйлесімсіз жалғандықтардың таңылуына да дайын.»

«Шайтанның алдауының ең асқан туындысы — папалық; және ұлы зияткерлік қараңғылық дәуірі римшілдікке қолайлы болғаны дәлелденгені сияқты, ұлы зияткерлік жарық дәуірі де оның билігіне қолайлы екені де дәлелденетін болады; өйткені адамдардың санасы өз артықшылығына шоғырланып, Құдайды өз білімінде сақтауды қаламайды. Рим қателеспеушілікке үміткерлік етеді, ал протестанттар да сол жолмен жүріп келеді. Олар ақиқатты іздеп, нұрдан одан да зор нұрға қарай ілгерілеуді қаламайды. Олар өздерін теріс нанымның қорғанымен қоршап алады да, алдануға да, өзгелерді алдауға да даяр сияқты көрінеді.

«Алайда шіркеулердің ұстанымы жігерді құм қылғандай көрінгенімен, бәрібір түңілудің қажеті жоқ; өйткені Құдайдың өз ақиқатына адалдығын сақтайтын, Киелі кітапты және тек қана Киелі кітапты өз сенімі мен ілімінің ережесі ететін, өлшемді биік көтеріп, үстіне: “Құдайдың өсиеттері және Исаның сенімі” деп жазылған туды жоғары ұстайтын халқы бар. Олар таза Ізгі хабарды қастерлеп, Киелі кітапты өз сенімі мен ілімінің негізі етеді.»

«Міне, дәл осындай уақытта, адамдар Әскерлер Жаратқанының заңын ысырып тастап жатқан кезде, Дәуіттің дұғасы орынды,—“Уа, Жаратқан Ие, әрекет ететін уақытың келді; өйткені олар Сенің заңыңды жоққа шығарды”. Біз Құдай заңына дерлік жаппай менсінбеушілік үйілетін уақытқа таяп келеміз, әрі Құдайдың өсиеттерін сақтайтын халқы қатты сыналатын болады; бірақ басқалар оның міндеттеуші талаптарын көріп, мойындамайды екен деп, олар Ехобаның заңына деген құрметінен айырыла ма? Құдайдың өсиеттерін сақтайтын халық, Дәуіт сияқты, адамдар оны қаншалықты ысырып тастап, оған құрметсіздік пен жеккөрініш үйген сайын, Құдай заңын соншалықты қастерлей берсін». Signs of the Times, February 19, 1894.

Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуінің бір жетекшісі антихристке алтын медаль табыс еткеннен екі жыл бұрын, 1975 жылы, Жетінші күн адвентистері шіркеуіне қарсы сот ісі қозғалды: EEOC v. Pacific Press Publishing Association (Case No. C-74-2025 CBR in the U.S. District Court for the Northern District of California). Бұл істе Тең еңбек мүмкіндіктері жөніндегі комиссия шіркеудің баспа үйін екі әйел қызметкердің — Мери Кей Сильвердің (сот ісі қозғалған кезге дейін жұмыстан кеткен бұрынғы редактор) және Лорна Тоблердің — атынан сотқа беріп, еңбекақы мен жеңілдіктер төлеуде жынысына қарай кемсітушілік жасалды деп айыптады. Шіркеу өз тәжірибесін ішінара діни босатуларға сілтеме жасау және өзінің басқару құрылымын талқылау арқылы қорғады.

1976 жылғы 6 ақпандағы антпен расталған мәлімдемеде (сотқа ұсынылған қорғау жазбасының бір бөлігі), Нил С. Уилсон (ол кезде шіркеудің Солтүстік Америка дивизионының президенті, ал кейін 1979–1990 жылдары Бас конференцияның президенті болған) шіркеудің Рим-католицизмге қатысты тарихи көзқарастарын сөз етті. Бұл мәлімдеме шіркеуді папалық жүйеге ұқсас «иерархиясы» бар деп сипаттауларға қарсы уәж келтіру аясында жасалды. Тиісті толық дәйексөз мынадай: «Жетінші күн адвентистері шіркеуінің тарихында белгілі бір кезеңде бұл конфессияның Рим-католицизмге айқын қарсы ұстанымда болғаны рас, әрі “иерархия” термині шіркеу басқаруының папалық нысанына сілтеме жасау үшін кемсітуші мағынада қолданылғаны да рас, дегенмен шіркеу тарапынан болған мұндай көзқарас осы ғасырдың алғашқы кезеңінде және өткен ғасырдың соңғы кезеңінде консервативті протестанттық конфессиялар арасында кең таралған папалыққа қарсы көңіл-күйдің көрінісінен басқа ештеңе емес еді, әрі енді, Жетінші күн адвентистері шіркеуіне қатысты айтқанда, ол тарихтың қоқыс үйіндісіне тасталды».

Бұл шіркеудің Аян кітабындағы «аң» не антихрист ретінде папалықты таныған дәстүрлі пайғамбарлық түсіндірмесінен алшақтауды көрсетеді. Шіркеу ішіндегі де, сыртындағы да сыншылар мұны қазіргі экуменизмге немесе құқықтық қорғанысқа бейімделу үшін сол католиктікке қарсы ұстанымды бәсеңдету не одан бас тарту ретінде түсіндірді. Уилсон 1985 жылы шіркеудің әртүрлі Дивизиондарының президенттерін «кардиналдар» деп атап, былай деген болатын: «... Қиыр Шығыстың барлық елдерінен бірде-бір “кардинал” жоқ, ал Африкадан, сірә, екі “кардинал” болады.»

Уайт апай шегініске түскен шіркеудің өзі мен папа арасындағы қашықтықты азайтатынын мәлімдеді! Үшінші ұрпақтың ымырашылдығы Езекиелдің сегізінші тарауында Таммуз үшін жылау арқылы және Пергам шіркеуінің ымырасы арқылы бейнеленген. 1863 жылдан 1888 жылға дейінгі бірінші ұрпақ Ефес шіркеуін бейнеледі — алғашқы сүйіспеншілігін жоғалтқан шіркеуді; ал Миллерит қозғалысының алғашқы сүйіспеншілігі пайғамбарлық хабар еді, сол пайғамбарлық хабардың алғашқы тарауы 1863 жылы шетке ысырып қойылған «жеті уақыт» болатын.

1888 жылдан 1919 жылға дейін Смирнамен және Езекиелдің құпия бөлмелерімен бейнеленген екінші ұрпақ 1915 жылы Уайт әпке мәңгілік тыныс тапқанда Пайғамбарлық Рухының өліміне куә болды. Куәлікті аяқтау үшін төрт ұрпақ туралы көбірек мәлімет қажет, бірақ діннен безген халықтың Эллен Уайттың жазбаларына қалай «тыйым» сала алғанын,

немесе аптаның бірінші күнін қалай қолайлы деп ілгерілете алғанын толық ұғыну үшін біртіндеп өршіген бүлікті түсіну қажет. Яһуда Иерусалимде «осы халыққа билік жүргізетін» «Ефремнің маскүнемдерімен» бірге әрекет етеді, ал Иерусалимге билік жүргізіп, күнге тағзым ететіндер Синедрион арқылы бейнеленген.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Құдайдың баласымыз деп мойындайтындардың арасында қаншалық аз сабыр танытылды, біздің сенімімізде емес адамдарға қарсы қаншама ащы сөздер айтылды, қаншама айыптау сөздері жария етілді. Көптеген адамдар өзге шіркеулерге жататындарды ұлы күнәкарлар деп қарастырды, ал Жаратқан Ие оларды олай деп қарамайды. Өзге шіркеулердің мүшелеріне осылай қарайтындардың Құдайдың құдіретті қолының астында өздерін кішірейтуге мұқтаждығы бар. Өздері айыптайтындардың жарығы аз, мүмкіндіктері мен артықшылықтары санаулы ғана болған шығар. Егер олар біздің шіркеулеріміздің көптеген мүшелері алған жарықты алған болса, әлдеқайда зор дәрежеде ілгерілеген болар еді және өз сенімдерін дүниеге жақсырақ танытқан болар еді. Өз жарығымен мақтанатын, бірақ соған сай жүрмейтіндер туралы Мәсіх былай дейді: “Бірақ Мен сендерге айтамын: сот күні Тир мен Сидонға сендерге қарағанда жеңілірек болады. Ал сен, Қапарнаум [зор жарық алған Жетінші күн адвентистері], көкке дейін көтерілгенсің [артықшылық жағынан], тозаққа дейін түсірілесің; өйткені сенде жасалған құдіретті істер Содомда жасалған болса, ол осы күнге дейін сақталып тұрар еді. Бірақ Мен сендерге айтамын: сот күні Содом жеріне саған қарағанда жеңілірек болады”. Сол кезде Иса сөз алып былай деді: “Саған алғыс айтамын, Уа, Көктегі және жердегі Ие болған Әке, өйткені Сен бұларды дана әрі парасаттылардан [өз бағалауларынан] жасырып, нәрестелерге аштың”».

““Енді сендер осы істердің бәрін істегендіктен, — дейді Жаратқан Ие, — Мен сендерге ерте тұрып сөйлеп, қайта-қайта айттым, бірақ сендер тыңдамадыңдар; Мен сендерді шақырдым, бірақ сендер жауап бермедіңдер; сондықтан Мен Өз атыммен аталатын, сендер соған сенім артатын осы үйге де, сендерге әрі әкелеріне Мен берген осы орынға да, Шилоға не істеген болсам, соны істеймін. Мен Ефремнің бүкіл ұрпағын, яғни барлық бауырларыңды қуып жібергенімдей, сендерді де Өз көз алдымнан аластаймын.”

«Жаратқан Ие арамызда аса зор маңызы бар мекемелерді орнатты, және олар дүниелік мекемелер басқарылатын жолмен емес, Құдайдың тәртібі бойынша басқарылуға тиіс. Олар Оның даңқына ғана көз тігіп басқарылуға тиіс, осылайша қандай жолмен болса да құрып бара жатқан жандар құтқарылсын. Құдай халқына Рухтың куәліктері келді, алайда көпшілігі әшкерелеулерге, ескертулерге және кеңестерге құлақ аспады.

«Енді мынаны тыңдаңдар, ей, ақымақ әрі ақылсыз халық: көздері бар, бірақ көрмейді; құлақтары бар, бірақ естімейді. Жаратқан Ие былай дейді: Менен қорықпайсыңдар ма? Теңіздің шекарасы ретінде мәңгілік жарлықпен құмды қойып, ол одан аса алмайтындай еткен Менің алдымда қалтырамайсыңдар ма? Оның толқындары туласа да, жеңіп өте алмайды; гуілдесе де, одан аса алмайды. Ал бұл халықтың жүрегі теріс кететін де бүлікшіл; олар теріс кетіп, өз жолымен кетті. Олар жүректерінде: “Келіндер, енді Құдайымыз Жаратқан Иеден қорқайық; Ол өз мезгілінде ерте де, кеш те жаңбыр береді;

егін орағы үшін белгіленген апталарды біз үшін сақтайды”, — демейді. Сендердің заңсыздықтарың осы игіліктерді кері бұрды, ал күнәларың игі нәрселерді сендерден тыйып қалды.... Олар жетімнің ісін, оның дауын, қарамайды, сонда да гүлденіп жүр; мұқтаждың құқығын да қорғамайды. Жаратқан Ие былай дейді: Осылар үшін Мен жазаламаймын ба? Осындай халықтан жаным кек алмай ма?»

«Жаратқан Ие: “Сен бұл халық үшін жалбарынба, олар үшін үн көтеріп жалынба да, мінажат етпе де; Менен олар үшін ара түспе, өйткені Мен сені тыңдамаймын”, — деуге мәжбүр бола ма? “Сондықтан нәсер жаңбыр тоқтатылды, және кешкі жаңбыр болған жоқ.... Осы уақыттан бастап Маған: ‘Әкем, Сен менің жастық шағымның Жетекшісің’, — деп жалбарынбайсың ба?”» Review and Herald, August 1, 1893.